

LUCIA

Lucia bag lås og slå

 STINE BANG ANDREAS BECK

Husene ligger tæt op ad bjergsiden langs de stejle gader. Midt i det hele ligger et lille, gult hus. Foran huset leger børn i alle aldre. En hundehvalp kommer drønende forbi med tungen hængende ud ad munden. En lille dreng hopper efter den og griner højt. I døren står børnenes bedstemor og holder øje med dem. Hun smiler.

Pludselig stopper legen. Bedstemor genner dem alle sammen ind i huset, lukker døren udefra, låser og går. Nu ligger gaden stille hen.

Lucia er 9 år og bor i Colombias hovedstad, Bogotá. Hendes bedstemor låser hende og de andre børn inde, når hun skal ud at handle. Hun gør det for at passe på dem.

Man skal ikke stole på fremmede

I Colombia siger man, at man ikke skal tage chancer. Man skal altid være på den sikre side. Derfor får Lucia ikke lov til at lege udenfor uden voksne. Hun må heller ikke selv gå hjem fra skole. Og hun har aldrig legeaftaler med sine klassekammerater. Hun ved ikke engang, hvor de bor.

Lucia bor alene med sin mor og sin lillebror. Deres mor arbejder inde i byen og er væk hele dagen. Derfor er Lucia tit hos sin bedstemor, der bor lige i nærheden. Hos bedstemor bor flere af hendes mors søskende, som stadigvæk er børn. Det er Lucias onkler og tanter. Nogle af dem er på alder med Lucia. Der bor også fætre og kusiner. Så der er mange at lege med.

I Colombia bor mange familier flere generationer sammen. Lucias bedstemor passer familiens børn, så de voksne kan arbejde og tjene penge. Hvis nogen mangler noget, hjælper de altid hinanden.

Kvarteret, Lucia bor i, er fattigt, og der er mange kriminelle bander, der sælger narko – også til børn. Lucia har fået at vide, at børn bliver kidnappet, fordi banditterne vil sælge deres indre organer til rige mennesker.

Derfor har Lucias mor lært hende at passe på og være fornuftig. Lucia må ikke stole på fremmede, og hun må slet ikke gå med fremmede. Men Lucias mor er stadig bekymret. "Jeg kan ikke beskytte hende imod, at der kommer nogen kørende i en bil, ruller døren til side og giver hende en sort hætte over hovedet for at kidnappe hende."

Låst inde i den trygge skole

Lucias skole ligger på en bjergside med udsigt over Bogotá. Hun sidder i klassen og farvelægger et fint mønster. Klokkeren 11 ringer det ud. Alle har fri. Der er ingen, der bare går hjem. Lågen til skolen er låst med en kæmpe hængelås, og der står en vagt og

holder øje. Ved hans ene hofte hænger en walkie-talkie. Ved den anden en knippel. Han er klar til at gribe ind, hvis der opstår en farlig situation. Uden for lågen står en masse fædre og mødre og venter på, at børnene bliver lukket ud.

På et tidspunkt var der børn, der fik slik af nogle unge uden for skolen. Men det var slet ikke slik. Det var narko. Derfor passer skolen ekstra godt på nu.

Nu åbner vagten lågen, og børn og forældre finder hinanden. Lucia får øje på sin mor og sin lillebror midt i menneskemængden. Lucia smiler og løber hurtigt op ad trappen. Op til sin mor og det store varme kram. De går hjemad gennem de stejle og smalle gader. Lucia fortæller om sin dag. Når hun er sammen med mor, føles gaderne trygge.

Lucia går i 4. klasse. Som regel bliver hun hentet af sin tante. Lucia elsker de dage, hvor det er hendes mor, der står og venter bag hegnet.

Lucia nyder, når der er tid til at sidde med bøgerne. De dage, hun er hjemme i huset med sin mor, skal hun hjælpe til. Hun vasker tøj og hjælper med at gøre rent.

Og de levede lykkeligt til deres dages ende

Da de kommer hjem, skynder Lucia sig ind til sine bøger. Hun kan bedst lide eventyr. Prinserne og prinsesserne skal igennem mange farer, men eventyrene ender altid godt. Det bedste er Snehvide og de syv små dværge. Hun prøver at læse det højt for sin lillebror, men han har travlt med at kaste rundt med en stor, rød bold. Lucia griner af ham og prøver igen, men han er ligeglad. Nede bag sengen finder hun en bog. Hun er ved at skrive sit eget eventyr om Rosita og fuglen, der er bedste venner og elsker hinanden højt. Hun tænker sig om og skriver så: Rosita kunne se, at fuglen var ked af det og spurgte den, hvad der var galt. "Det er, fordi jeg ikke har en gave til dig."

Lucia elsker eventyr. Hun ved ikke endnu, hvad det skal ende med. Men hun ved, at det skal ende lykkeligt.

HELEVERDENISKOLE.DK/LUCIA

Besøg Lucias skole, og gå gennem Bogotás gader med Lucia og hendes mor. Lær også mere om verdensmål 4 og 16 om uddannelse og fred i Colombia.

